

WIELKA TAJEMNICA WIARY

List pasterski Metropolity Lubelskiego na Adwent 2019 r.

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Po raz kolejny w życiu przekraczamy bramę Adwentu. Rozpoczynamy drogę, która poprowadzi nas do radości Świąt Bożego Narodzenia. Słowo „Adwent”, pochodzące od łacińskiego *adventus*, oznacza „przyjście.” Wspominamy pierwsze przyjście Chrystusa. Rozważamy tajemnicę Słowa, które stało się Ciałem w łonie Maryi Dziewicy w Nazarecie i narodziło się w Betlejem. Oczekujemy Jego powtórnego przyjścia w chwale, kiedy powróci, aby sądzić żywych i umarłych. Dzień ten wydaje się wielu ludziom tak odległy, że aż nierealny. A jednak adwentowe Słowo Boże przypomina o nim, zachęca nas do nieustannego czuwania i wzywa do szczerzego nawrócenia.

W dzisiejszej Ewangelii Chrystus nawiązuje do opisanego w Księdze Rodzaju potopu. Wielka powódź zmiotła z powierzchni ziemi ludzi, którzy nie liczyli się zupełnie z bliskim końcem swojego życia. Uratował się jedynie patriarcha Noe ze swoją rodziną, człowiek sprawiedliwy, który wziął sobie do serca Boże ostrzeżenie. Przypominając biblijną historię Noego, Jezus kieruje do nas wezwanie, abyśmy naszego nawrócenia, przemiany naszych serc, nie odkładali na jutro, na ostatnią godzinę. Abyśmy każdy dzień i każdą godzinę życia traktowali jako szansę spotkania z Bogiem, który przychodzi, aby nas zbawić.

Eucharystia daje życie

Nie ma lepszego miejsca na spotkanie z Bogiem, nie ma bardziej owocnej okazji, aby doświadczyć Jego rzeczywistej obecności, jak Eucharystia. Jest to bowiem Najświętsza Ofiara, którą sam Chrystus składa w Duchu Świętym niebieskiemu Ojcu. Jest to – jak głosi stara modlitwa Kościoła – „Święta Uczta, na której przyjmujemy Chrystusa, odnawiamy pamięć Jego Męki, dusze napełniamy łaską i otrzymujemy zadatek przyszłej chwały.”

Słusznie więc Kościół w Polsce umieścił Eucharystię w centrum programu duszpasterskiego na kolejne trzy lata. Po latach poświęconych znaczeniu Chrztu świętego w życiu chrześcijanina oraz działaniu Ducha Świętego w sercach wierzących, zwłaszcza w sakramencie Bierzmowania, przystępujemy do rozważania tajemnicy Eucharystii i jej centralnej roli w życiu Kościoła i każdego wierzącego.

Celem programu jest głębsze poznanie znaczenia i wartości tego Sakramentu, który nazywamy Najświętszym i który przyjmujemy najczęściej spośród wszystkich sakramentów. Program jest gorącą zachętą skierowaną do wiernych, aby regularnie uczestniczyli we Mszy Świętej, gdyż Kościół, który nie gromadzi się na Eucharystii, przestaje być Kościołem żywym, przynoszącym owoc. Program ma służyć odnowie życia eucharystycznego, tak aby od adoracji tajemnicy przechodzić do czynów miłości bliźniego. Do takiego świadectwa

wezwani są wszyscy uczestnicy Mszy Świętej, którzy są posłani, aby głosić ludziom Dobrą Nowinę. Ogólne hasło programu, obejmującego trzy lata brzmi: „Eucharystia daje życie.” Ona kształtuje życie naszej wiary i jest zapowiedzią życia wiecznego, zgodnie ze słowami Pana Jezusa: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym” (J 6,55).

Pierwszy rok programu, który właśnie dziś rozpoczynamy, ma ukazać Eucharystię jako *wielką tajemnicę wiary*. Tak ją nazywa kapłan w centralnym momencie Mszy Świętej, po ukazaniu wiernym darów chleba i wina, które mocą Ducha Świętego stały się Ciałem i Krwią Chrystusa. Eucharystia pozostaje tajemnicą wiary, ale rozum może wiele na jej temat dopowiedzieć, korzystając z bogatych źródeł biblijnych, patrystycznych, katechizmowych oraz świadectwa świętych.

Papież Franciszek powiedział, że Eucharystia „jest bijącym sercem Kościoła, rodzi go i odradza, gromadzi go i daje mu siłę. Ale Eucharystia przygotowuje nam również miejsce w niebie, w wieczności, ponieważ jest Chlebem z nieba. Stamtąd pochodzi, jest jedyną materią na tej ziemi, która naprawdę dotyka wieczności. Jest chlebem przyszłości, który już teraz pozwala nam zasmakować przyszłości nieskończenie wspanialszej niż wszelkie nasze najlepsze oczekiwania. Ten Chleb karmi nasze największe nadzieje i posila nasze najpiękniejsze marzenia. Jest on rzeczywiście zadatkiem życia wiecznego.”

Kościół – dom i szkoła komunii

W eucharystyczny program duszpasterski Kościoła w Polsce wpisuje się harmonijnie główny temat III Synodu Archidiecezji Lubelskiej. Wiemy, że zadaniem Synodu jest ogarnąć całość życia religijnego i duszpasterskiego, szukać nowych dróg głoszenia Ewangelii, wsłuchiwać się w to, co dziś Duch Święty mówi do Kościoła. Jednak wszystkie tematy dyskusji synodalnych będą zmierzać ku temu, aby nasz Kościół lokalny stawał się *domem* komunii: aby *wśród nas* zakwitła czynna miłość, aby *nam* udało się zbudować duchową jedność w naszej bogatej różnorodności.

Taką nadprzyrodzoną jedność i wspólnotę chcemy budować na Eucharystii, zgodnie ze słowami pieśni: „Jak ten chleb, co złączył złote ziarna, tak niech miłość złączy nas ofiarna. Jak ten kielich łączy kropel wiele, tak nas, Chryste, w swoim złącz Kościele.” Obyśmy zbudowali ogniska takiej jedności w naszych rodzinach, instytucjach, wspólnotach, parafiach. Wtedy staniemy się *szkołą* dla innych, skutecznie apostołując dobrym przykładem. Wzorem mogą być dla nas pierwsze wspólnoty chrześcijańskie, o których czytamy w Dziejach Apostolskich, że „jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli” (Dz 4,32). Stojący z daleka poganie patrzyli na nich z podziwem i mówili: „Patrzcie, jak oni się miłują.” A potem wielu z nich przyjmowało chrzest i przyłączało się do wspólnoty.

Pragnę Was poinformować, drodzy Bracia i Siostry, że trwają intensywne przygotowania do uroczystego otwarcia III Synodu Archidiecezji Lubelskiej. Planujemy tę uroczystość na dzień 18 kwietnia 2020 roku, w sobotę przed Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Już od kilku miesięcy pracuje intensywnie Komisja Przygotowawcza Synodu, składająca się z kapłanów, osób konsekrowanych oraz wiernych świeckich. Odbyło się już sześć spotkań,

podczas których opracowano szczegółowy regulamin Synodu, zatwierdzono pieśń synodalną, modlitwę w intencji Synodu oraz jego logo. Powołano dwanaście komisji tematycznych, obejmujących główne obszary życia i działania Kościoła.

W komisjach tych będą pracować przedstawiciele różnych dziedzin życia diecezjalnego. Ich zadaniem będzie przygotowanie materiałów na obrady dla uczestników Synodu podczas sesji plenarnych. Ważną pomocą będą wyniki badań na temat religijności w archidiecezji lubelskiej, które prowadzą pracownicy Wydziału Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Oprócz badań naukowych ważnym elementem synodu będzie konsultacja z wiernymi. Członkowie komisji synodalnych bardzo liczą na Waszą pomoc i z uwagą przeanalizują wszystkie propozycje i pomysły, które wpłyną do sekretariatu Synodu, także drogą elektroniczną.

Aby przybliżyć wszystkim ideę Synodu oraz zachęcić do aktywnego w nim udziału, przygotowaliśmy folder informujący o najważniejszych zagadnieniach synodalnych. Podczas najbliższej wizyty duszpasterskiej, zwanej kolędą, kapłani zainicjują go do każdego odwiedzanego domu. W dniu dzisiejszym ruszył również serwis w mediach społecznościowych (Facebook, Twitter oraz YouTube), zawierający relacje z przebiegu przygotowań do III Synodu Archidiecezji Lubelskiej. Dzięki nim będzie można na bieżąco śledzić postęp prac synodalnych. W niedługim czasie zostanie uruchomiona także strona internetowa Synodu.

Pod opieką Świętych

W modlitwie, którą będziemy odmawiać podczas trwania obrad III Synodu Archidiecezji Lubelskiej, powierzamy to ważne dzieło Bogu w Trójcy jedynemu. Prosimy o wstawiennictwo Maryję, Matkę Kościoła i Niewiastę Eucharystii. Na zakończenie wzywamy świętych Patronów naszej Archidiecezji. Są nimi św. Stanisław, Biskup i Męczennik oraz święty Jan Kanty, profesor Akademii Krakowskiej i apostoł miłosierdzia. Obaj są związani z Krakowem i przypominają nam, że znaczna część naszej archidiecezji należała przez całe wieki do diecezji krakowskiej. Imię świętego Stanisława nosi dziesięć kościołów naszej archidiecezji, a z historią jego życia związany jest Piotrawin nad Wisłą, gdzie święty Stanisław czczony jest od wielu stuleci. W Lublinie trwa natomiast budowa kościoła pod wezwaniem św. Jana Kantego w nowej parafii noszącej jego imię.

Do tych dawnych patronów dołączamy dwóch wybitnych ludzi Kościoła czasów współczesnych, których wstawiennictwu pragniemy powierzyć dzieło Synodu. Pierwszy to święty Jan Paweł II tak bardzo związany z Lublinem, Katolickim Uniwersytetem Lubelskim i archidiecezją. Stulecie jego urodzin przypadnie 18 maja przyszłego roku, dokładnie miesiąc po rozpoczęciu obrad synodalnych.

Drugi to Czcigodny Sługa Boży, kardynał Stefan Wyszyński. Wielką radością napełniła nas decyzja Ojca Świętego Franciszka o wyznaczeniu terminu beatyfikacji Prymasa Tysiąclecia na dzień 7 czerwca 2020 roku w Warszawie. Podczas niedawnego spotkania Episkopatu na Jasnej Górze biskupi zwrócili się z apelem o podjęcie duchowego przygotowania do tego wydarzenia: „Powinno się ono odbywać w każdej diecezji i parafii.

W ramach tego przygotowania należy przybliżyć osobę Prymasa Tysiąclecia, jego służbę Kościołowi i całemu narodowi.”

Ta zachęta odnosi się w sposób szczególny do Kościoła na ziemi lubelskiej. Historię bliskich związków Stefana Wyszyńskiego z Lublinem i Lubelszczyzną można podzielić na kilka etapów. Pierwszy to studia na Uniwersytecie Lubelskim w latach 1925-29, zakończone doktoratem z prawa kanoniczego. W czasie II wojny światowej ksiądz Wyszyński ukrywał się przez dwa lata, razem z siostrami zakonnymi i dziećmi niewidomymi z Lasek, w Kozłowie oraz w Żuławie, a także w innych miejscach na Lubelszczyźnie.

Po II wojnie światowej, w latach 1946-49, pełnił posługę biskupa lubelskiego. Wydany kilka lat temu przewodnik *Śladami Księdza Stefana Wyszyńskiego* opisuje liczne miejsca związane z pobytem przyszłego Prymasa. Wspomina także o jego posłudze duszpasterskiej oddziałom partyzanckim. Stefan Wyszyński był biskupem lubelskim niecałe trzy lata, ale z Lublinem i Katolickim Uniwersytetem Lubelskim pozostał związany przez całe życie. Postać wielkiego Prymasa i męża stanu, który przeprowadził Kościół i naród przez noc komunizmu, mimo upływu lat ciągle stanowi punkt odniesienia dla ważnych pytań i dyskusji o sprawach istotnych dla naszej teraźniejszości i przyszłości.

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Zachęteni słowami dzisiejszego Psalmu, idźmy z radością na spotkanie Pana w tajemnicy Bożego Narodzenia. Weźmy udział w rekolekcjach adwentowych i przystąpmy do adwentowej spowiedzi. Niech Eucharystia stanie się dla nas najważniejszym wydarzeniem każdej niedzieli, jednocząc rodziny i wspólnoty parafialne. Starajmy się także uczestniczyć w Roratach, które ukazują Chrystusa jako światłość świata, na którą oczekujemy wraz z Maryją, Matką naszego Pana. Włączmy się także w liczne dzieła charytatywne, tradycyjnie związane z okresem Adwentu. Na przyjście Chrystusa Króla pójdźmy wszyscy nie tylko z pokłonem, ale także z darem naszych gorących serc i z naręczem dobrych czynów.

Na drogę adwentowego świadectwa z serca Wam błogosławię

Wasz biskup Stanisław

List należy odczytać w 1. niedzielę Adwentu, 1 grudnia 2019 r. podczas wszystkich Mszy Świętych.